

WEIMARANER NYTT

Nummer 3

SEPTEMBER 2014 ÅRGÅNG 34

www.weimaranerklubben.se

SVENSKA WEIMARANERKLUBBENS
MEDLEMSTIDNING

**RAPPORT &
RESULTAT FRÅN KM**

**ATT STARTA FÖRSTA
GÅNGEN PÅ SKOG**

**SRHP PÅ
MENTALTEST**

**GRÅBÄR PÅ
GRÖNBETE**

**SWEIK 35 ÅR
2014**

UTGIVARE

Svenska Weimaranerklubben, rasklubb inom
Specialklubb för Kontinental Fågelhundar,
medlem av Svenska Kennelklubben

ANSVARIG UTGIVARE

Annelie Törnqvist

REDAKTÖR

Zandra Öjring

WEIMARANERNYTTS MAILADRESS

wn@weimaranerklubben.se

WEIMARANERNYTT

ISSN 1404-3629

ANNONSPRISER FÖR MEDLEMMAR

Halvsida sv/v 300 kr

Kvartssida sv/v 200 kr

Helsida sv/v 800 kr

Uppslag sv/v 1500 kr

KOMMERSIELLA ANNONSER

Pris efter förfrågan, rabatt ges vid annonsering
fyra nummer i följd

MANUS

Allt material skickas till redaktionen adress ovan.
Formatet på materialet önskas på följande sätt;

Texter - wordformat

Bilder/foto - lämpligt bildformat. Skicka i möjligaste
mån svart-vita bilder till sv/v artiklar. Foto helst över
150dpi alt bildfiler över 1Mb (generellt). Skicka foton
i separata mail med bildtext och fotograf. Redaktionen
förbehåller sig rätten av beskära inskickade bilder.

Annonser - pdf-format (kan ni inte göra pdf så skicka
annonsen i wordformat så gör redaktionen om den till
pdf och skickar tillbaka för godkännande.) Ev bilder i
annonser måste skickas separat också för bra kvalitet i
annonsen. Redaktionen hjälper endast till med utform-
ning av annonser mot ersättning.

Upphovsman skall framgå tydligt i filnamnen på foton
och annars i textfilerna. Material utan upphovsman
kommer inte att publiceras (enl. upphovsrättslagen).

Bli medlem!

Enskild medlem 350 kr

Familjemedlem 50 kr

Pg 460 66 06-4

www.weimaranerklubben.se

Sweiks styrelse och förtroendevalda:

Ordförande:

Annelie Törnqvist 0708-44 63 58

Vice ordförande:

Ted Karlsson 0706-44 33 78

Sekreterare:

Anna Östblom 0709-90 49 42

Kassör:

Kristina P Granath 0226-125 34

Ekonomiansvarig:

Ted Karlsson 0706-44 33 78

Kontaktperson i SKF styrelse:

Pernilla Ryberg 0703- 10 73 57

Medlemsregistrator:

Karin Forsgren Pettersson 0734-34 66 44

Pokalfogde:

Katarina Abrahamsson 070-843 26 23

Valpförmedling och rasinformation:

Anders Sundvall 0701-89 89 89

Jaktprovsekreterare/Provregioner:

Josefin Zackarissou

Utställningsansvarig:

Mia Dahl 0702-06 40 01

Jaktprovsansvarig:

Stig Ericsson 0705-14 36 36

Marknad/Sponsring/PR-ansvarig:

Karin Forsgren Petersson &

Adam Dschulnigg

Läger- /Utbildningsansvarig:

Annelie Törnqvist 0708-44 63 58

Revisorer:

Lars Kilborn & Åke Nithenius

Viltmästare:

Annelie Bernhardsson

Avelskommitté:

Pernilla Ryberg 0703-10 73 57

Anna Norlén 0702-30 09 51

Jenny Degerman

Webmaster SWeiKs hemsida:

Anders Sundvall 0701-89 89 89

INNEHÅLL

Redaktörskornas ruta	4
Ordförandens ord	5
Championgalleri	6
Rapport från KM i Jörn	11
Resultat från KM	14
Resultat från jubileumsutställningen	15
Jaktprovspremiär	17
Gråbär på grönbeta	21
SRHP på mentaltest	25
Kennelläger Grayberrys	28
Husvargen - socialt undersökande	32
Mulle Mecks tankar	34

UTGIVNINGSPLAN

Nummer	Manusstopp	Utkommer ca
1	15 februari	Mitten av mars
2	15 maj	Mitten av juni
3	15 aug	Mitten av sept.
4	15 nov	Mitten av dec.

Observera att manusstopp måste respekteras och går ut vid midnatt aktuell dag! Annonser som ej är betalda vid kontroll ca en vecka efter manusstopp publiceras ej.

OMSLAGSBILDER:

FRAMSIDA: KM-VINNAREN CLASSIC DREAM'S MAAT "TILJA" MED SINA FINA PRISER,

FOTO: KATARINA SJÖLUND

BAKSIDA: GRANITEHILL ROCOCO RED "PUMA" PÅ FÄLTET.

FOTO: JONAS HANSSON

Redaktörens ruta

Då är sommaren över och hösten står på vänt. Sommaren har varit helt underbar tycker jag, visst lite regn i början men sen kom den på riktigt. Solär i mitt tycke helt underbart.

Många av mina timmar har spenderats med en tokig valp. Att ha valp har man alltid bara bra minnen av. När man är i den situationen igen så kommer man ihåg det som också är lite mindre bra. Inga sovmodnar. Ha inga saker på golvet, för allt blir inhämtat till vardagsrummet. Man får blåmärken då de hoppar upp på en. De tror att de är så små så de använder hela sin kraft när de tar fart. Detta är gnska jobbigt om man som jag har lätt att få blåmärken och sedan vill gå i kortbyxor när det är varmt.

En del timmar spenderades också ute i skärgården på båten. Stockholms skärgård kan vara så otroligt vackert. Många vill åka utomlands men jag skulle gärna utforska vårt eget fina land lite mer. Detta har jag faktiskt försökt att göra mer och mer. Tack vare alla fina hundvänner man får i klubben så är ju möjligheten större att åka runt i landet. Det har varit turer till Umeå, Luleå, Arvidsjaur och Jörn den senaste tiden. Det har varit så roligt att få se vårt avlånga land. Km i Jörn var lyckat och det var kul att träffa alla de som bor uppåt i landet som man har pratat med på Facebook men inte träffat på "riktigt".

Nästa år hoppas jag på att få se det ännu mer. Då har jag kanske fått ordning på Tore, så vi kan ge oss ut på äventyr tillsammans.

Som ni vet så kommer nr 3 ut samtidigt som nr 4 denna gång. Ni kanske undrar varför?

Det har varit svårt att få in material till tidningen. Som ensam redaktör har jag inte möjlighet att jaga er medlemmar för att få in material. Det är inte kul att skicka ut en tidning som inte har något innehåll. Till detta numret hade jag inte fått så mkt material. Styrelsen bestämde därför att vi skulle slå ihop nr 3 och 4 för att få ett tjockt nummer istället. Detta fanns det delade åsikter om och för att alla ska bli nöjda så gör vi därför så att de blir uppdelade i två tidningar.

Att försöka vara redaktör och göra en tidning utan material är svårt. Det är nästan omöjligt att hinna jaga material, påminna om manusstopp och layouta tidningen, Jag vill göra ett bra jobb och att ni medlemmar ska få intressant läsning. Detta klarar man dock inte på en person. De finns de kämpar, skriver och skickar in bilder. Jag har verkligen inte glömt er, ni är guld värda, men det behövs mer material. För att det ska vara möjligt att producera en bra och läsvärd tidning så behövs hjälp från er alla. Hör gärna av er till mig. Allt material är välkommet, bilder, små texter med tankar, några rader om ett prov eller utställning. Varför inte ett recept på något smaskigt ni lagade med den där fasanen ni sköt för er hund. Ni kanske känner att ni vill vara med i medlemsintervjun, jägarintervjun eller varför inte kennelintervjun. Hör av er!! Det finns många medlemmar som vi gärna vill läsa om. Vart finns ni? Vad har ni för hundar? Vad gör ni med er hund? Maila mig! Tänk inte att det gör nog någon annan, utan gör det nu. Det är inte många frågor och dessutom får man ju visa upp sin hund på bild för de andra medlemmarna.

Jag skulle vilja rikta ett extra tack till Jenny Vinsa, Annelie Törnqvist & Anna Östblom. Ni ställer upp och hjälper till med det som jag behöver hjälp med, bla korrekturläsningen. Man blir blind efter ett tag när man sitter med layouten långa stunder. Stort tack också ni som har bidragit med material.

Vi hörs snart igen i nr 4 som du kanske slår upp när du läst klart detta nummer.

/ Zandra

Ordföranden har ordet

Vilken start det blev på min semester!!!

Efter att ha fått njuta av en väl organiserad rasmönstring med KM i skog samt utställning för rasspecialisten Tanja Breu-Knaup lutar jag mig belåtet tillbaka... Detta var något helt nytt både för mig och min hund, men som verkligen har gett mersmak!!

Det blev många glada skratt som ekade över myren och lägerelden, även några väl valda ord när jag föll offer för dom lömska kärrhålen. Vi fick även se Laila dansa... och det 2 gånger!!

Det var extra glädjande att få beröm för våra fina grå av Tanja som verkligen uppskattade våra hundar samt hundhållning.

Återigen ett STORT TACK till alla våra sponsorer som gjorde det möjligt för oss att bjuda på det lilla extra!!

Det är bråda tider och man möts och hör glada nyheter från skogarna/ fjällen och fälten och jag säger ett stort rungande GRATTIS till alla som har gått till pris.. och till oss andra... påt igen!!

Även ett stort GRATTIS till alla framgångar i utställningsringarna i vårt avlångs land!!

Må så gott!!

Annelie

Championgalleri

SE VCH Classic Dream's Jaguar

Ägare: Peter Mayhofer

Foto: Rolf Ryberg

J, SE VCH, SE UCH, NO UCH, FIN UCH, DK UCH, NORD UCH, FR UCH, C.I.E, C.I.B, NORD JunV-08, NORD V-08, FIN JunV-08, FIN V-08, NO V-08, SE V-09, NO V-09, FIN V-09, NORD V-09, SE V-10, WW-10, NO V-10, NORD V-10, WW-11, Tallin W-13, EST CH, WW-13, **WW-14** Classic Dream's Hazel Grouse

Ägare: Pernilla & Rolf Ryberg

Foto: Rolf Ryberg

JWW-2014

Classic Dream's Virgo

Ägare: Åsa Bergqvist

Foto: Rolf Ryberg

SE VCH Classic Dream's Lynx

Ägare: Ullis Jansson

Foto: Rolf Ryberg

J SE VCH **SE UCH** Scuba's Master of The Hounds

Ägare: Ted & Teresa Karlsson

Foto: Teresa Karlsson

J, SE VCH, **WW-14**, SE W-12, SE W-13,
Jorky Classic Dream's z Milhostovských polí
Ägare: Pernilla & Rolf Ryberg
Foto: Rolf Ryberg

J, SE VCH, NO V-05, NORD junV-05,
NORD V-05, NORD V-07, KBH V-07,
DKK V-07, WW-08, SE UCH, NO UCH,
FIN UCH, DK UCH, POL CH, NORD
UCH, INT UCH, VWW-13, **VWW-14**
Classic Dream's Yupya
Ägare: Pernilla & Rolf Ryberg
Foto: Rolf Ryberg

**KÄNNER DU ATT DU ÄR SUGEN PÅ ATT
HJÄLPA TILL PÅ REDAKTÖRSSIDAN MED
VÅR MEDLEMSTIDNING WN?**

Hör gärna av dig då till
wn@weimaranerklubben.se

Så här anmäler du till klubbens olika prov

Som ny på posten jaktprovssekreterare, vill jag ge er en liten uppdatering på hur du anmäler dig till våra olika prov.

Anmälningarna skickar du till mig, på nedanstående adress eller mail, senast fyra veckor innan provet. Skicka in en blankett per prov/start (en per dag). Anmälningsblankett hittar du på klubben hemsida under Aktiviteter/Jaktprov. Det går bra att skicka flera anmälningar i samma mail, samt att betala flera prov i en klumpsumma, bara det är specificerat vilka prov det gäller.

Skriv gärna i mailet när pengarna satts in på kontot, eller skicka ett nytt mail när betalningen är gjord, detta för att underlätta mitt arbete.

Om du vill ha en bekräftelse på att jag tagit emot din anmälan, begär ett läskvitto, då jag får in en hel del mail och inte hinner bekräfta alla.

Betalningen gör ni på: PG 460 66
06-4

Priserna för 2014:

Ordinarie eftersök: 400:-

Ordinarie fält-/skog-/fjällprov:
400:-

Odelat prov: 530:-

Josefin Zackrisson

Norra Altermägen 1050

945 92 Altersbruk

Mobil: 073-5071241

jaktprov@weimaranerklubben.se

[illegible]

Information till SWeIKs medlemmar

Under 2014 har SWeIKs medlemsregister bearbetats för att underlätta framtida hantering.

Vi önskar nu att alla medlemmar kontaktar medlemsansvarig med följande uppgifter:

Efternamn, Förnamn
Adress
Postnummer, Ort
Mobiltelefon
Emailadress

Alla medlemmar har i samband med det nya registret blivit tilldelade ett nytt medlemsnummer. Mer information om det kommer Ni få i samband med att fakturan för nästa års medlemsavgift som kommer skickas ut till alla medlemmar under slutet av året.

All medlemsinformation kommer fortsättningsvis skickas ut mailledes i första hand för att spara på portokostnaderna och miljön!

Om Ni under året flyttar, byter telefonnummer eller mailadress - skicka gärna ett mail till oss så vi kan ändra i registret.

Medlemsansvarig SWeIK:
medlem@weimaranerklubben.se
0734346644

Med Vänliga Hälsningar

Styrelsen

ZOOZOO[®].COM

**Nordens Största Djurbutik Vill Ge Alla
medlemmar i Svenska Stabyhounklubben**

20 %* på hela sortimentet

* Gäller vid köp för minst 500 kr, ej foderprenumerationer

Koden är giltig t.o.m 30 november 2014

✓ Alltid fri frakt vid köp över 500 kr

✓ Leverans till din dörr inom 48 h

✓ Över 8421 st produkter

✓ Prenumerera på favoritfodret

**Din kod
ZooZooSvSK6057**

KM i Jörn

Text: Annelie Törnqvist

Någon gång är alltid den första

Tidigt på fredag morgon stod ett gäng förväntansfulla troligtvis även nervösa hundförare i väntan på att bli indelade i 3 grupper, 2 grupper skulle dra till skogs och en grupp skulle genomföra eftersöksgrenarna... Jag fick dra till skogs!!!

Efter genomgång av våran eminenta provledare Ann-Sofie Erixsson var det bara att rada in sig i konvojen efter domaren Lars Karlsson samt markvisaren/skytten Leif Lundberg som tog oss ut i markerna.....långt ut i markerna. Den andra gruppen som skulle till skogen följde med Erling Wikman och eftersöksgruppen slog följe efter Benny Nilsson.

Moder natur visade sig från sin bästa sida med precis lagom sol, lagom värme och vind.

Vi axlade ryggen med proviant och startade vår väg till att fullfölja det första KM:et i skog någonsin.

Lars, Leif samt första startande ekipage tog ledning och vi andra följde på behörigt avstånd med ut på myren, det tog inte lång tid tills hundarna hade den första fågelkontakten... älgkontakten samt kontakt med hare.

Alla hundar jobbade på med mycket fåglar i luften och efter några timmar med höga benlyft så var det dags för fika, vatten och glada skratt.

Jag hade äran att få gå med underbara hundmänniskor som tog sig tid att förklara och svara på alla frågor som dök upp, ju längre tid vi tillbringade i skogen, desto mer förvirrad blev jag och tänkte i mitt stilla sinne... det här går aldrig vägen... jag kommer att få hämta hunden i Pajala kommun!!

Men det gick vägen!!

Trots att Nelly beslöt sig för att jaga hare istället så är jag fast!!!

Trots lömska kärnhål, snårigt underlag samt en alldeles för dålig kondition, så var det vårat första men helt klart inte sista skogsprov!!

På lördagen var det vår tur att klarar av eftersöksgrenarna, På lördagen när det var vår tur att klara av eftersöksgrenarna visade modernatur hur vacker hon är!!! Det var en förväntansfull grupp... taggade till max och

Ripa tyckte det var en lång väntan på att få komma in i till domaren i utställningsringen.

Foto: Jenny Degerman

Nelly satsar för fullt ut i vattnet.

Foto: Ida T Karlsson

Lollo slappar lite i solen efter att ha suttit i båten hela fm.

Foto: Zandra Öjring

jag var nog inte ensam om att vara rätt stel efter gårdagens eskapader.

På kvällen samlades vi till prisutdelning som detta år firades med en segerdans utan dess like... Zack hade hämtat kaninen till matte Laila Dalboms stora glädje!!

Ett jättestort TACK återigen till alla sponsorer som gjorde detta till en minnesvärd tillställning!!!

Vi blev serverade en underbar buffé med norrlands alla goa smaker!!!

Vi fick även ta emot ett jättefint keramik fat från SKF till vårt jubileum. Det överräcktes av Marie Nylander.

På söndagen var det ett tvättande polerande och borstande ..på hundarna alltså... utställningsdags!

Till vår stora glädje så hade rasspecialisten Tanja Breu-Knaup tackat ja till att bedöma våra vackra grå. Hon dömde hundarna med öppen kritik samt mycket spring kläm och känn, och så skulle det mätas oxså!!!

Det var en trevlig stämning, vissa fick nästan springa ett helt maraton i den stora ringen, det

Gemensam grillning.
Foto: Lisbeth Ericsson

Det blev lite väntan mellan de startande, men vad gör det när det är fint väder.

Foto: Zandra Öjring

Morra var den som representerade rasen SRHP.

Foto: Lisbeth Ericsson

Nicke och Gissa pratar igenom dagen.

Foto: Zandra Öjring

var glädjande att få se alla dessa vackra grå, för det har vi, vackra grå alltså!!

Summasumarum

Det har varit en helt underbar helg med nya och gamla bekantskaper, glada skratt och glädje samt många intressanta samtal.

Till slut ett stort TACK till alla ER som gjorde denna rasmönstring möjlig och till en sådan underbart härlig tillställning!!

Adam var duktig på att göra upp eld..
Foto: Zandra Öjring

Stackars Jossan som blev attackerad
av en grå liten piraya vid namn Tore
som var väldigt hungrig.
Foto: Zandra Öjring

Zandra och Magnus ute i båten.
Denna gång kastade Zandra fågeln
utanför båten och inte i den.
Foto: Lisbeth Ericsson

Hans och Nosa studerar de andra hundarna i
utställningeringen.
Foto: Jenny Degerman

KM-vinnare Weimaranermästare 2014

Stort grattis säger vi till
Katarina & Thomas Sjölund med Classic Dream's Maat
"Tilja"

Foto: Jenny Degerman

Skogmästare 2014
Free Will's Nosa
"Nosa"
Hans Lundberg

Eftersöksmästare 2014
Grey Shaheen Mercury
"Charlie"
Karin D Ek & Adam Dschulnigg

Foto: Jenny Degerman

Foto: Adam Dschulnigg

Jubileumsutställningen 31 aug

BIS 1 lh kh Classic Dream's Snipe, ägare: Daniela Olsson & BIS 2, kh C.I.B, C.I.E,
NORD UCH, SE JCH Classic Dream's Im A Flying Fox,
Ägare: Magnus Norlén
Foto: Jenny Degerman

BIR, kh C.I.B, C.I.E, NORD UCH, SE JCH Classic Dream's Im A Flying Fox, ägare:
Magnus Norlén & BIM, kh Teamdiva's Run To The Hills,
Ägare: AnnaCarin Wikman
Foto: Katarina Sjölund

BIR lh Classic Dream's Snipe, ägare: Daniela Olsson & BIM lh J, WW-14, C.I.B, C.I.E,
SE UCH, NORD UCH, FR UCH, EST CH, NORD JunV-08,
NORD V-08,-09,-10, FIN JunV-08, FIN V-08,-09, NO V-08,-09,-10, SE V-09,-10,
WW-10,-11,-13, Tallin W-13, SE VCH Classic Dream's Hazel Grouse.

Ägare: Pernilla & Rolf Ryberg

Foto: Jenny Degerman

BIS uppfödargrupp lh, Classic Dream's, Pernilla & Rolf Ryberg.

Foto: Jenny Degerman

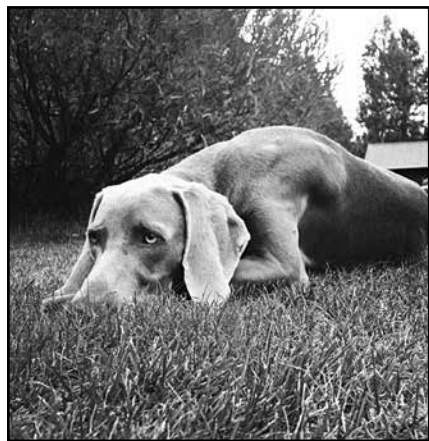
Bästa valp 4-6 mån.
Free Will's Spana
Ägare: Daniela Olsson
Foto: Jenny Degerman

Bästa valp 6-9 mån.
Jerikogårdens Time For A Change
Ägare: Lisbeth Ericsson
Foto: Jenny Degerman

Jaktprovspremiär

Text: Lillemor Lindberg

Lord i viloläge.
Foto: Lillemor Lindberg

Startade för första gången på prov i Österjörn/ Björkliden nu under Weimeranerklubbens 35-års-jubileum. Hade i ett svagt ögonblick lovat mina uppfödare (TeamDiva's AnnaCarin och Erling) att jajjemän, självklart ska vi starta på prov.

Jag visste egentligen väldigt lite om jaktprov innan detta eftersom jag bara har hållit på med bruks- och räddningshundar förut. Men nu när jag tog jägarexamen för 2 år sen så bestämde jag mig att det skulle bli en fågelhund i huset också minsann. Eller 2, sambon är ägare av en strävhårig vorsteh.

Det kändes spännande med prov, vi hade försökt träna hemma efter bästa förmåga och några kaninspår är gjorda samt även en hel del vattenträning. Min lille herre ville nämligen inte bada i början av säsongen, så jag har fått den äran att bada en hel del i sommar. Måste få tacka vädergudarna för den underbara sommaren och de härliga badtemperaturerna då bad har varit ett stående inlägg i vår vardag.

I alla fall så kom vi upp och installerade oss på Österjörns camping på torsdag afton. Fredag morgon startade kl. 05:00 med frukost till Lord och mig, "ryggan" packades för en

heldag i skogen och vattenflaskorna samt kaffetermosen var välfyllda. Nu var vi laddade för skogsprov.

Vi fick starta som hund nr 2 i skogen, domaren och skytten var otroligt vänliga och förklarade mycket bra vad som förväntades av oss. Tyvärr så kom vi inte för fågel denna dag, men det var otroligt givande att få gå med och titta på de mer erfarna förarna och hundarna. Många nya kontakter skapades och många var tipsen som vi fick med oss hem till fortsatt träning.

Har förstått att det inte är helt lätt att starta på skog, fåglarna är betydligt mer skygga än fältfåglar och man stöter lätt upp de små livan när man trampar runt i skog och mark. Efter en heldag i skogen trampandes myr så känner man sig lite matt i kroppen, en mycket härlig känsla då både hund och förare är trötta och nöjda med dagens insatser. Dag 2 startade lika tidigt med frukost och packning för färd ut i skogen där vi skulle spåra och apportera i vatten.

Denna dag var vi betydligt bättre med på banan, spåret som vi utförde i lina gick superbra och vattenappoteringen fungerade även den efter lite påtryckningar av mig. Lord tyckte nog att vattnet var lite spännande. Men han simmade ut och hämtade hem gräsanden som förövrigt var ett helt nytt vilt för honom. Vi hade bara provat på att apportera trut, mås och kråka innan provet.

Fantastiskt vänlig domare även denna dag, han förklarade mycket tydligt vad som förväntades av oss samt att han gav en hel del tips, till oss alla, att ta med oss hem.

Mycket stolt matte fick åka tillbaka till campingen redan vid lunchtid på lördagen, 10:a på spåret och 8:a på vattnet, det var över förväntan och jag känner mig supernöjd med betygen för dag 2.

Vi (jag och Lord)slumrade tillsammans en stund mitt på dagen i det underbara vädret medan vi inväntade Lords syskon som denna dag gått på skog.

Det hade gått över förväntan för Lords syskon i skogen så vi firade lite innan det var dags för kvällens middag med prisutdelning.

Vid middagen fick vi pris som årets Rookie. Stort tack till domare och tävlingsledare för detta fina pris, vi är mäktigt stolta och lovar att komma igen vid fler tillfällen.

Maten var supergod och även under middagen skapades nya kontakter inom weimaranervärlden.

Söndag morgon fick vi en kort sovmorgon, dagen startade kl 09:00 med vaccinationskontroll inför utställningen som dömdes av en

Lord ser ut att vädra efter något gott.

Foto: Lillemor Lindberg

tysk dam som imponerat på mig genom att vara med både i skogen och på eftersöksgrenarna tidigare denna helg.

Allt som allt så var helgen mycket givande för oss som nybörjare.

Vi vill tacka samtliga domare och alla andra som medverkade under provhelgen, både deltagare, tävlingsledare, skyttar och övriga funktionärer. Superbra fixat!!

Hoppas vi ses igen!

//Lillemor & Lord

Lillemor och Lord väntar på att få gå sitt spår.

Foto: Lilsbeth Ericsson

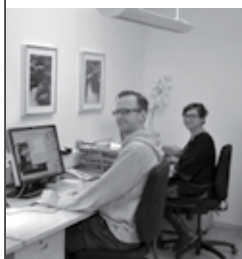
Julhälsning

I nästa nummer av WN så har ni medlemmar möjlighet att skicka en julhälsning.

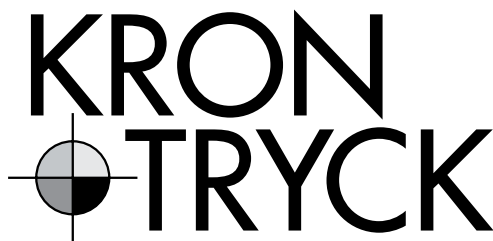

Storleken 1/4 är gratis och vill man ha en större halvsida eller helsida så är det annonspriserna som gäller. Bilden ska vara svartvit i jpg-format och fotograf ska anges. Skicka in hälsningen innan mansustopp om de ska hinna komma med.

Det är vi som står för trycket!

Besök gärna vår hemsida för att se vad vi kan hjälpa just dig med!
www.krontryck.se

*"Ditt centrala tryckeri med fokus på personlig kontakt och service.
Ingen kund är för liten och ingen är för stor!"*

Gråbär på grönbete

- en valpköparens betraktelser

Jag håller på med jakt, och har följaktligen lärt mig något om detta. Hundägare har jag dock blivit på senare år, vilket innebär att resan av lärande just inletts. I mitt fall bedrivs en hel del jakt efter fågel på åker- och betesmark, som bekant är då en stående fågelhund en lämplig jaktkamrat. Dock är jag idag inte helt klar över om det var dessa krav som ledde oss till att skaffa vår första Weimaraner för fyra år sedan, eller om det var kärleken till dessa grå energiknippen som ledde till jaktformen... men oavsett, så är det där vi befinner oss och med en ambition att utvecklas.

Gråbärs gänget.
Foto: Jonas Hansson

Folk och hundar gör sig klara för att ta sig ut i markerna.
Foto: Katarina Persson

Engagerade uppfödare har visat sig vara ett utmärkt hjälpmedel i sökandet efter kunskap, där kennelläger, träningsdagar med kvalificerad instruktör och andra aktiviteter har bidragit i hög grad. Därför mottogs beskedet med glädje att Greyberry's kennel bjöd in till en fältträningshelg i slutet av mars i

Förflyttning i markerna.
Foto: Katarina Persson

Chester sträcker ut på fältet.
Foto: Katarina Persson

år för "fjällkullen" som föddes förra senvintern. Evenemanget var förlagt till södra Skåne med Patrik Sjöström som instruktör, och det var drygt en handfull kullsyskon – och hundförare - som återförenades, faktum är att en deltagare kom hela vägen från grannlandet Norge.

Teorin hade jag i stora drag förstått, och även varit ute och börjat jobba med Ziva, vår tik, men här gavs ett gyllene tillfälle att stämma av med rutinerade ögon och få tips på hur den fortsatta träningen ska bedrivas. Vad innebär bra reviering, vilka signaler ger hunden i sökandet, hur kan jag styra...? Som sagt, ett utmärkt tillfälle att få en objektiv bedömning och handfasta råd!

Det var en frostbiten men vackert solig morgon när vi var på plats och såväl väder som sinnesstämning var på topp under dessa två dagar. Ni känner säkert igen känslan när man börjar påpälsad och lite småfrusen, för att ett par timmar senare känna hur solen får övertaget och den fodrade jackan känns ogenomtänkt. Så kom vi då igång, inledningsvis med enskilt släpp för initial bedömning av hunden och fortsättningsvis med olika övningar i blandad biotop på fina marker där hundarna företrädesvis jobbade i par – och, icke att förglömma, fick viltkontakt med raphöhns, vilket var första gången för många. Ljudet av sökande hundar, inkallning från visselpipor och uppmuntrande rop fyllde luften efterhand som vi jobbade oss igenom olika moment. Vid de såväl obligatoriska som välförtjänta fikapauserna avhandlades också frågor som dykt upp, allmänna tips och inte minst ett och annat garv när minnesvärda händelser återberättades. Såväl två- som fyrbenta deltagare gick in för uppgiften med liv och lust och framåt eftermiddagen kunde man skönja att tempot mattades

Chester har fågel i näsan.
Foto: Katarina Persson

Bo, Patrik och Emma inväntar hundarna.
Foto: Katarina Persson

I väntan på nästa släpp.
Foto: Katarina Persson

en aning (för att senare på kvällen övergå till det trötta, nöjda tillstånd som vi alla älskar att se).

Vad tar jag då med mig från det här? Jo, först och främst tillfredsställelse över det faktum att vi erbjöds möjligheten, ett mycket uppskattat initiativ som hade varit svårt att åstadkomma på egen hand. Att en lugn, kunnig och ödmjuk instruktör dessutom lyfter nivån kommer knappast som en överraskning, men det förtjänar att nämnas. För min egen del fick jag också en del saker bekräftade, förklarande kommentarer till hundens arbete och goda råd om hur den fortsatta träningen kan bedrivas. Samt, kanske viktigast av allt, en trevlig samvaro med övriga deltagare...

Ett stort tack till Katarina, Jonas och Patrik som möjliggjorde detta!

Alden sträcker ut på fältet.

Foto: Katarina Persson

/Bosse och Ziva (Greyberry's Glittertinden)

Visst vet du väl...

Att om du som medlem är varmt välkommen att bidra med material till Weimaraner Nytt?

Det kan vara allt från bilder, till färdig text, till önskemål om något du vill att vi ska skriva om.

Låt idéerna flöda och kom ihåg att det är ni där ute som gör att vi kan ha vår fina tidning.

So keep up the good work!

Svensktillverkade dummies!

50 g - 4 kg

Bistos

Tillverkad i kraftig markisväv/bävernnylon.

**Även handsydd koppel, läderhalsband,
kaninbollar mm.**

Se www.bistos.se för återförsäljare.

SRHP -skäggisar på mentaltest

Claes Hemberg går igenom en station inför gruppen.

Foto: Rolf Ryberg

Äntligen var det lördagen som vi sett fram emot. Att få träffa Molgans syskon med tvåbenta och uppfödare för att testa Molgans mentalitet. Visst har man sina aningar om det mentala men att få en bred och samtidigt detaljerad beskrivning från ett proffs skulle bli spännande. Molgans uppfödare hade ordnat en heldag för skäggisarna hos Claes Hemberg och vi var fulla av förväntan. Hur skulle det gå till? Hur lika eller olika är de inom kullen? Vad skulle Claes säga om Molgans glada inställning till livet?

Vädret var lovande och efter en kort samling kom frågan: Vem vill börja?

Helt tyst. Ja då tar jag bara en i högen, säger Claes. Classic Dreams Martial Eagle. Ojoj, det var vi det ja. Det var bara att hämta Molgan som var nöjd över att få komma ut och sträcka på sig, eller snarare studsade upp och ned glad i hågen.

Molgan med Johan i snöret och Claes som visade vägen. Alla vi andra följde efter på led mot första testet som var tillgänglighet (intresse av främmande människor). Vår glada hund slog till direkt med maxbetyg: överdrivet tillgänglig. Sedan följde alla tänkbara märkligheter, från att jaga trasor och bli lämnad i skogen till att hantera skrämmande figurer, spöken, skrammel och skott.

Tina och Wici kampar.

Foto: Rolf Ryberg

Ett roligt ögonblick var vid skramlet då Molgan kastade sig in i busken för att kolla vad det var som skramlade, det kan ju ha varit något spännande. Många av kullsyskonen hade

samma nyfikenhet till skrammel. Molgans brorsa Varg bjöd dock på dagens uppvisning när han bet av snöret till kanintrasan och nöjt sprang tillbaka med trasan. Smart brorsa.

För Molgans del märkes det tydligt att han har lite svårt att koncentrera sig. Till exempel vid spöket växlade han från att kolla på spöket till att hålla koll på kennelpappa Rolf som smög runt och fotograferade.

Många spännande händelser på kort tid som Molgan fick smälta i bilen medan vi tvåbenta samlade oss kring hembakade bullar och kaffe för att höra vad Claes hade att säga. Vi fick bra tips på hur vi kan jobba med Molgans koncentration, att träna en sak i taget i lugn och ro.

Det var väldigt kul och lärorikt att se hur syskonskaran hanterade de olika momenten. Kullen med skäggisar visade sig vara mycket jämn, men var och en med sin personlighet så klart. Kul även för att det var första gången vi var på ett mentaltest. Med värdefulla tips på vidare träning för vi trötta och glada hemåt till västkusten med vår lilla skäggis. Stort tack till Pernilla och Rolf som samordnade detta för hela kullen.

Veronica, Johan och Molgan

Morra hälsar på "gubben".
Foto: Rolf Ryberg

Varg ser konstiga gubbar i skogen.
Foto: Rolf Ryberg

Borst hämtar "haren".
Foto: Rolf Ryberg

Molgan ser spöket mitt på ljusa dagen.
Foto: Rolf Ryberg

DET ÄR VI SOM SPONSRAR SWEIK

med produkter och träningstillfällen

Classic Dream's

Weimaraner & SRHP

Älviksholms Gård

www.classicdreams.se

ACANA

"Blod-Anders"
Viltspår

Lindesbergs
Hundcenter

Inger Ericsson
Fågelhundsträning
0703-75 22 92

LILLA Kätabo Gård
www.jagafasan.se

rile ZOOPERMARKET

GREY Shaheen Kennel
www.shaheen.se

Lisbeth Ericsson
ALME
CONSULTING & Försäljning AB

BRUKSHUNDCENTER

hund & kattbutik • hundkurser & enskild träning • veterinär • hundfrisör • fritid

Kennelläger Greyberrys

Alla foton: Katarina Persson

Gruppfoto.

Äntligen, kennelläger! Husbilen packades med allt som kunde behövas under de fyra dagarna vi skulle vara borta. När även vi och våra två hundar packat in oss rullade vi mot Trolle Ljungby, norr om Kristianstad, och till den jaktstuga som skulle vara "basen" för lägret. Detta året var det inte "bara" fjällkullen som var med utan även några från fågelkullen. När alla som skulle delta var installerade i jaktstugan, husvagnen och husbilen, och vid detta laget ett lagom stort gäng bestående av både två- och fyrbenta, var det dags för gemensam grillning med god mat, dryck och många härliga skratt. Fredagsmorgon och första träningsdagen därmed inledd. Vi körde i samlad trupp till Trolle Ljungbyskogen där Katarina och Jonas hade planerat träna släpspår med kanin. De flesta av oss, både förare och hundar, var främmande inför detta så Katarina hade en genomgång innan det blev dags att

Thorleif med trutvingar på dummy.

Therese och Alden tar en paus i träningen.

Thorleif sitter fint medans matte Betthina delar korven.

sätta igång. Alla hundarna fick en och en prova på, i början var en del av hundarna skeptiska till kaninen men efter hand så förstod alla vad det gick ut på och var jätteduktiga. Troll och Line från Norge tränade sökruta med duva, för det är så de har det i proven i Norge. Efter övningen blev det lunch i det gröna innan vi skulle vidare till eftermiddagens träning, vattenapportering med trut.

Väl framme vid Skräbeån plockade vi ut hundarna som vid detta laget var ganska trötta. De allra flesta av förarna kände till vad vattenapportering innebar, vissa av hundarna hade dock inte blivit introducerade för trut tidigare och tyckte det var lite "läskigt" och fick apportera dummies istället. Men vad hjälper det att föraren vet hur apportering ska gå till när hunden inte vill gå ner i vattnet! Någon av hundarna skulle blivit säl istället för hund medan andra skulle blivit landkrabbor men då finns det ju något att jobba med.

Väl tillbaka vid "basen" dusch, promenad och mat till hundarna som vid detta laget var ordentligt trötta och ville bara gå och lägga sig. För oss tvåbenta blev det ännu en mysig grillkväll. Utvärdering av dagen: väldigt skoj och lärorikt för både förare och hund, något vi kommer att fortsätta och träna och gå prov i. Lördagsmorgon och ännu en träningsdag framför oss. Katarina och Jonas hade bokat en heldag med hundtränaren Roger Åberg i Vinslöv. På schemat stod det allmänlydnad, olika övningar och apportering på land.

Bozco kommer in fint med kaninen från spåret.

Abby väntar fint på sin korv som matte Linda delar.

Alden påväg mot dummin.

Husse Gert och Alden i förberedelser inför släpspåret.

Line skickar Troll ut i rutan.

Lemmy kommer fint med kaninen från spåret.

Avslutar dagen med återigen väldigt trötta men nöjda hundar och grillmys. Utvärdering av dagen: fått väldigt mycket tips och råd och det kan man aldrig få för mycket av.

Söndag! Va, nä, var tog dagarna vägen? Förmiddagen började med ytterligare lite träning med släpspår och sökruta och hundarna greppade det bättre och bättre, jättekul att se! Sista punkten på kennellägets agenda var olika lekar för både de "stora" och de "små" hundarna, jättekul och väldigt många goda skratt. Efter detta en uppskattad prisutdelning! Läget avslutades sedan med fika och en fin gruppbild. Utvärdering kennelträffen: vi har alla fått väldigt mycket "verktyg" med oss som vi kan jobba vidare med och träffat många härliga likasinnade "gråbär-sägare".

Tack Katarina och Jonas för allt ni gör och all tid ni lägger ner, väldigt uppskattat. Tack också till alla er som deltog, jätteroligt att träffas!

Therese, Gert Ripa med Greyberry's Alden & taxen Lexie.

Ziva och Bo vilar sig i form.

Sandra och Bozco har avslappningsträning.

Lemmy påväg in med dummisen till husse Jens.

30 Bo och Ziva i väntan på släpspår.

Ziva med kaninen från släpspåret.

Troll påväg in från rutan med duvan.

JAKT LODGE

Lilla Kätabo Gård

Fågelhundsträning och Fasanjakt

Vi erbjuder träning för fågelhundar och även fasanjakt med egen hund på våra vilda fasaner i blandad och kuperad terräng.

Välkomna till Lilla Kätabo Gård!

www.jagafasan.se

Husvargen

- om kommunikation på olika villkor!

Artikelserie taget ur Jenny Vinsas examensarbete från utbildningen Hundens som yrke.

SOCIALT UNDERSÖKANDE

Vargar har ett väldigt tydligt sätt att hälsa på varandra och känna av den andra parten. Detta hälsningsspråk finns kvar hos våra hundar. Både hundar och vargar hälsar på samma sätt men till skillnad från vargen så är tamhunden mer social och har därför möjlighet att hälsa på främmande individer, något som den främlingsfientliga vargen aldrig skulle göra. En hälsningsceremoni består av många olika moment och är ett bra sätt för hundarna att känna av varandra och bestämma rang. Något som vi ofta glömmar är att två mötande hundar börjar bedöma och signalera åt varandra redan på långt håll så när de väl möts kan de redan ha bildat sig en uppfattning. Detta leder ofta till att vi blir förvånade om två hanhundar så fort de möter varandra bestämmer sig för att bli arga, de har förmodligen gått och mätt sig mot varandra en bra stund redan, vilket vi har missat.

En typisk hälsningsceremoni börjar ofta med att hundarna möts och nosar varandra i mungipor och öron. Om allt är okej här nosas det vidare längs halsen och kroppssidorna för att avslutas med att nosa i baken. Som människa kan man tycka att det är ett ganska otrevligt och ofräscht sätt att hälsa men för hundarna är det självklart. Genom att nosa på varandra känner de av varandras lukt och får på så sätt veta om de har träffat varandra tidigare eller kanske känt av varandras doftmarkeringar längs kissrundan. Och bästa sättet att känna av varandras lukt är givetvis vid doftkörtlarna som på hund faktiskt sitter vid just mungipor, öron, bröst, ljumskar

och analregionen (som har flest doftkörtlar). Även tassarna och ovensidan av svansen har doftkörtlar. Om vi backar tillbaka till hälsningen lite och tänker oss att allt inte hade varit okej när de nosat varandra i mungipor och öron. Om en av hundarna är mycket dominant eller kanske uppfattar den andre hunden som för dominant så kan den inta en s.k. T-position.

Det betyder att den ena hunden ställer sig vinkelrätt mot den andra och ofta lägger huvud eller tass på den andres manke. Detta är ett väldigt tydligt sätt för hundar att visa dominans. I det läget kan den andra hunden svara med antingen avståndsökande signaler eller avståndsminskande signaler, beroende på om den accepterar behandlingen eller inte. Ett annat scenario som kan uppstå om allt inte är okej vid den inledande hälsningen är att den ena eller båda hundarna börjar cirkla runt varandra med stel gång och rest hållning. Om även svansen är rest och viftar lätt kan det tyda på att risken för en attack från den hunden är hög. I den här situationen kan det antingen sluta med att den ena av hundarna ger sig genom att vända bort sina hotmedel och agera aggressionsdämpande mot den andra hunden.

Detta kan göras med att sänka kroppshållningen, vika bak öronen, ta ner svansen och antingen vifta lågt eller vika in den under magen. Mungiporna hålls ofta långa och hunden är noga med att vända bort blicken. Hundar avslutar ofta en sådan här spänd situation med lekinviter, ofta

från den hund som ”gav sig” och visade avståndsminskande signaler, men även den dominantare hunden kan bjuda in till lek. Dagens hundraser ser ju som bekant väldigt olika ut i färg, päls och framförallt hållning. Detta leder till att olika hundtyper har olika förutsättningar vid hälsning, de har helt enkelt lite olika dialekt.

Om en hund redan från början har svårt för språket pga. dålig socialisering eller dyl. så blir det ännu svårare för den att förstå en hund med en annan ”dialekt”. Då uppstår lätt missförstånd som kan leda till slagsmål eller andra tråkigheter vid hälsning. Prova själv att förstå vad en skåning säger om man inte är van vid att höra den typen av dialekt. Om man ser det ur den synvinkeln är det inte så svårt att förstå vikten av socialisering från ung ålder och hur viktigt det är att hunden får träffa många olika typer av hundar, allt för att få de bästa förutsättningarna. En hund som kan språket bra är ofta en trygg och självsäker hund.

Hälsningsfraserna är som sagt många och även om det nog är den vanligaste formen för socialt undersökande hos hundar så får vi inte glömma bort vad som händer på promenaden. Nosen är hundens främsta verktyg och genom att undersöka andra hundars kissfläckar och bajshögar så bildar sig våra hundar en uppfattning om områdets hundar, hur de mår, vad de är för typer och säkerligen en hel del annat också. Genom att själva markera så lämnar de sitt eget avtryck. Så man kan nog med rätta kalla kissrundan för hundarnas egen anslagstavla, där de lämnar meddelanden och läser andras.

Speed (t.v.) undersöker/hälsar på Kilah (t.h.) genom att nosa henne först i mungiporna och sedan mot öronen. Kilah är en ung hund och som så många unga hundar visar hon en del avståndsminskande signaler vid hälsning. Det kan vara så att hon upplever situationen som lite jobbig/obehaglig då Speed är relativt okänd för henne och har intagit en betydligt högre och mer påträngande kroppshållning. Hon visar upp aggressions dämpande signaler genom att vika öronen bakåt och inta en lägre kroppshållning. Hon håller dock fortfarande ett öga på honom utan att för den skull titta honom rakt i ögonen och lutar kroppen från honom, vilket kan tyda på att hon inte riktigt vet var hon har Speed.

Två relativt okända hundar hälsar på varandra genom att först undersöka mungiporna. King (t.h.) har öronen rätt uppstående men vikta lite utåt, han tittar inte heller Rajah rakt i ögonen och svansen hålls relativt lågt och viftande.

Mulle Mecks tankar

Ja då var det återigen dags att dela med mig om hur mitt liv har varit den senaste tiden.

Som ni vet så kom ju den där pirayan Tore in i mitt liv för ett par månader sedan. Tänkte ni skulle få höra hur en typisk dag när matte är ledig. Den brukar spenderades ungefär så här:

6:00 – Jag försöker ta sovmorgon i min sköna bur, du vet när man ligger sådär superskönt. Det är varmt och du vill bara ligga kvar så några timmar till. Vem kommer då... jo pirayan. Tydligt är han morgonpigg och det första han vill göra är att busa. I början trodde jag att det bara var för att han var så liten, men ack så fel jag hade. Även om han växte så tog det inte slut. Det blir bara tyngre när han med hela sin kroppstyngd hoppar på mig och skäller i mitt öra, -vakna din slöa gamla hund och lek med mig. Det här med att prata med sin stora människa gör ju heller ingen nytta. Hon bör väl säga åt honom att vi tar något som heter sovmorgon i detta hus och det betyder ingen lek innan 11. Men för mig skulle jag gärna slippa leka alls.

Foto: Zandra Öjring

11:00 – Nu börjar ju dagen för mig. Det första jag vill göra är att gå ut och göra mina behov. Gissa vad som då händer! Jo även om denna lilla jobbiga grå hund som liknar mig men har mindre hår och absolut inte är lika snygg som mig, har varit ute minst två gånger så ska han prompt ut tillsammans med mig. Man tror att man ska gå på den stora gröna toaletten i lugn och ro, men man har pirayan hängande i öronen. Sen försöker jag sitta och få ut den där maten jag åt igår och då ser jag bara två ögon som stirrar på mig. Så irriterande!

11:30 – Frukost. Jag är ju inte direkt en sådan som äter stadiga frukostmål men jag vill ju inte att någon annan ska äta upp den. Jag försöker få en lugn och mysig frukost, men återigen har jag två ögon stirrandes på mig. Enda sättet att få honom att inte närma sig och äta min mat är att morra lite i mungipan. Inte för högt bara, då kanske matte hör att jag försöker fostra honom och det är ju hennes jobb.

12:00 – Nu är det dags för promenad med matte. Förr så hade vi mysiga lugna promenader då jag gick och nosade av vad som hade hänt i området. Jag fick gå lös och matte bara strosade med. Nu är det annat ska ni veta. Ett hoppande yngel ska gå bredvid. Matte måste säga åt honom hela tiden tycker jag. Han går ju inte direkt snabbt bredvid utan ska dra och bara tävla vem som går längst fram. Dessutom vill jag gå närmst matte, men han ska tränga sig mellan hela tiden. Men där är jag envis, för det är min plats. Ibland åker vi till ett ställe där man vågar låta pirayan springa lös men då ska han ju bara busa hela tiden... Jobbigt...

14:00 – Nu är det viloperiod för mig. Matte har oftast något som hon ska fixa med så då passar jag på att ta det lugnt. Hon brukar sitta vid sin maskin som hon lägger tyg i. Tror hon kallar den för ymaskin. Ibland fixar hon med att plocka ut bajs hos de fyra ulltussarna som tydligen är kaniner. Det är rätt så skönt att ligga och titta på när hon jobbar och jag kan lata mig. Men nu är det ett satans liv vid dessa tillfällen. Den lilla springer runt runt och vill hjälpa matte, men hon blir mest irriterad. Den bruna ulltussen som kallas för Lisa blir fly förbannad och försöker läxa upp honom genom gallret, men han kommer undan hela tiden. Ibland hoppas jag att hon skulle kunna få bita honom hårt i nosen så att han lär sig veta hut.

18:00 – Dags för en promenad igen, exakt samma procedur som förra promenaden. Det enda positiva är väl att det brukar finnas mer godis med i mattes fickor. Utan att jag behöver göra något så får jag godis när Pirayan gör rätt. Det är rätt så soft faktiskt.

Efter detta så gör vi kväll. Som tur är har matte börjat sätta Pirayan i min tygbur vilket jag nu tycker är ok eftersom då får jag lugn och ro...

Om jag ska vara helt ärlig med er så har jag börjat tröttna på detta nu. Jag har en plan!

Matte brukar ju säga att jag är så snäll och att tvåbenta tycker att jag är mysig. För ett tag sedan så var min lilla bästa vän Vilma tvungen att få somna in och springa med de andra vänner jag har haft som också fått somna. Jag saknar henne såklart. Trots att hon var en liten bitch som bestämde och sa åt mig hur jag skulle göra så var hon var helt underbar. Vilma bodde ju hos min tvåbentas föräldrar och nu har de ingen att passa upp på längre. Min plan var att de kanske skulle vilja passa upp på mig ett tag tills Pirayan är färdig med allt lek och tjafs. Tänk er att bara få ha ett lugnt hus där man kan vara överallt utan att bli attackerad.

Jag satte min plan i verk. Så fort matte skulle lägga ut bilder på den där sidan som alla människor har, den som de kallar för Facebook, så såg jag så lidande ut. Mattes föräldrar har ju den där sidan så de följer ju vad som händer. Jag kan ge er ett tips om detta funkar, se bedjande, lidande och bönande ut. Lägg öronen bakåt och gäspa massor.

Samtidigt som jag gjorde detta på alla bilder så när matte pratade med dem så gnällde jag alltid lite när de pratade i telefonen. När vi var och hälsade på dem så såg jag vääääldigt lidande ut.

VET NI!!! Det funkade, hundarnas gud hörde min bön. En dag fick min matte ett samtal från sina föräldrar där de berättade att de saknade så mkt att ha en hund i huset. De frågade direkt om de inte kunde få låna mig ett tag tills Pirayan blivit lite större och lugnare. De tyckte att jag borde få ha det lugnt eftersom jag nu är lite äldre. Där har de ju visserligen helt fel. Jag är ju faktiskt ung, 9 år är ju ingen ålder på en gentleman. Matte sa att hon inte riktigt visste hur hon skulle göra eftersom hon skulle sakna mig. Hjälp... mitt hjärta stannade nästan. Skulle hon säga nej och jag skulle få stanna i detta elände? Visst överdriver jag lite. Men jämfört med att bara få ligga i soffan och bli ompysslad eller att ha en Piraya hängandes i öronen, så är ju det ett himmelrike att få vara hos mattes föräldrar.

Nu var det bara att vänta, de bestämde inget direkt, men matte satt med sin telefon den kvällen och skrev massor. Men man kommer ju inte nära den telefonen så man kan ju inte smygläsa.

Några dagar senare kom det underbara beskedet.

Matte kom och kramade mig och sa att hon hade bestämt att jag skulle få åka ner till hennes föräldrar ett tag. Hon verkade ledsen men jag hoppade nästan av lycka. Jag vet ju att matte inte kommer försvinna. Vi kommer ju fortsätta att ses. Man kan se detta som en semester från en jobbig, tuggande, grå, slyngel piraya. Tre dagar senare så åkte vi ner till paradiset där jag kommer spendera min tid ett tag framöver. Lyckan är total, allt är bara mitt. Stor soffa, 3 sängar, egen stor TV, egen altan, egen bakgård, mina egna ben och leksaker.

På bakgården matar de fåglarna med frön så jag kan ha roligt att jaga bort dem gång på gång på gång. Jag längtar och räknar ner timmarna.

Det här kan betyda att jag kommer lämna över skrivandet till Pirayan... Han behöver växa upp och ta lite ansvar. Jag ska ju ha semester. Det blir liksom en present från mig till honom... moooahahahaha... Dags att ge igen och se till att han får lära sig att skriva. Ska bli kul och se om han kan skriva bättre än mig. Vad ska han liksom skriva om? Han leker ju bara och det vill ju ingen läsa om.

Hoppas att ni alla har fått jaga mkt och att ni har det lugnare i era stugor än vad jag har det. Glad Höst på er alla!

/Mulle Meck

B FÖRENINGSBREV

RETURADDRESS:

SVENSKA
WEIMARANERKLUBBEN
C/O FORSGREN KARLSSON
IRSTA 7
71 692 FJUGESTA

PORTO
BETALT
SVERIGE

